

Sygn. akt IV CSK 187/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa Towarzystwa [...] Spółki Akcyjnej w G.
przeciwko Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo - Kredytowej [...] w O.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 września 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 18 kwietnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek pozwanej o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka Towarzystwo [...] SA w G. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 kwietnia 2013 r., oddalającego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 października 2012 r. o zasądzenie kwoty 173.298,64 zł z odsetkami tytułem zapłaty za przeniesienie infrastruktury oraz systemów IT z centrali pozwanej do Ł..

Sąd Najwyższy, oceniając - na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. - skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył:

Ustawodawca, wprowadzając skargę kasacyjną jako nadzwyczajny środek prawny służący od prawomocnych orzeczeń, podkreślił że jej celem jest ochrona interesu publicznego polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury. Cel ten może być osiągnięty jedynie poprzez powołanie i wykazanie istnienia przesłanek umożliwiających jego realizację. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy. Jego rolą nie jest zatem korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w danej sprawie, nawet gdyby rzeczywiście wystąpiły. Ocena podstaw przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje w ramach tzw. przedsądu. Sąd Najwyższy bada, czy w wskazano i należycie umotywowano przyczyny powołane w art. 398⁹ § 1 k.p.c., tj. czy występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub oczywista zasadność skargi i przyjmuje ją do rozpoznania jeżeli spełniona jest przynajmniej jedna z nich.

W art. 398⁴ § 2 k.p.c. przewidziano wymaganie przytoczenia i odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, który umożliwiać ma ocenę, czy wskazane przyczyny są spełnione. Kognicja Sądu Najwyższego na tym etapie postępowania jest ograniczona i nie obejmuje oceny zasadności podstaw skargi, zastrzeżonej dla Sądu orzekającego w innym składzie.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powódka podniosła, że skarga jest oczywiście uzasadniona, gdyż „wyrok jest oczywiście

błędny” ze względu na oparcie rozstrzygnięcia na uznaniu umowy za bezskuteczną, z pominięciem art. 17 ustawy o KRS wobec tego, że prokurent był ujawniony w rejestrze, a zła wiara mogłaby być przypisana powódce jedynie wtedy, gdyby wiedziała ona, że wpis nie odpowiada stanowi rzeczy oraz dlatego, że oparcie orzeczenia na błędnej podstawie prawnej spowodowało, że Sąd nie ustalił prawidłowo podstawy faktycznej rozstrzygnięcia i nie uwzględnił zarzutów apelacji.

Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury oparcie wniosku na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, t.j. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni (por. m. in.: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Wymaga on zatem szczegółowego uzasadnienia z powołaniem się na argumenty prawne odrębne od merytorycznej motywacji skargi, przy czym zasadność powinna być widoczna już na pierwszy rzut oka, bez szczegółowego badania powołanych w niej zagadnień (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2010 r., IV CSK 148/10, niepubl.). Skarżący powinien ponadto przedstawić wyodrębniony wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się oczywistość naruszenia prawa (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2008 r., I CZ 64/08, nie publ.; z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, nie publ.; z dnia 19 grudnia 2001 r., IV CZ 200/01, nie publ.).

Wymogi te nie zostały spełnione. Przedstawione przez powódkę motywy uzasadniające omawianą przyczynę kasacyjną stanowią polemikę z ustaleniami i rozważaniami Sądu. Wbrew twierdzeniu skargi Sąd nie pominął faktu i treści wpisów w rejestrze oraz ich skutków. Odniósł się bowiem do nich i wyczerpująco umotywował stanowisko, że powódka z uwagi na status profesjonalisty miała pełną wiedzę o tym, że zawieszenie działalności pozwanej jest sporne i znała naturę tego sporu, zwłaszcza z uwagi na liczne szczególnego rodzaju powiązania osobowe, kapitałowe i organizacyjne, stałą współpracę, orientację co do faktycznych i prawnych aspektów działalności SKOK. Wskazał ponadto, że to powódka była legitymowana do złożenia wniosku o wpis do rejestru, stąd nie może powoływać się

wobec osób trzecich działających w dobrej wierze na dane, które nie zostały wpisane lub uległy wykreśleniu (art. 14 ustawy o KRS).

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 4 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz strony przeciwnej oddalono wobec niespełnienia ustawowych wymogów.

[aw]